

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Da vi i 1995 vedtog lovkomplekset om de grønne afgifter for erhvervslivet, var alle nok klar over, at det var en meget stor mundfuld, vi dengang tog. Siget var imidlertid klart nok: Det var spørgsmålet om renere produktion, det var spørgsmålet om mindre ressourceforbrug og ikke mindst mindre udledning af miljøskadelige stoffer.

Succeskriteriet afhænger nok lidt af, med hvilke øjne man ser på det. Jeg vil tro, at erhvervslivet gerne havde været det her foruden, men tallene viser jo rent faktisk helt tydeligt nu her efter 3 år godt og vel, at vi endda har fået en større produktion med en marginal stigning i energiforbruget, og vi har helt klart fået en mindre udledning. Og når man så dertil lægger de teknologiske gevinster og almindelig nytænkning, som også er tilført de forskellige virksomheder i den her proces, så er der rent faktisk tale om gevinster både på produktions- og miljøside.

Alligevel må det være indlysende, at de belastningsindeks, som blev udfærdiget dengang, jo ikke på alle områder kunne være fuldt korrekte. Og det har også vist sig.

Så derfor var der altså indarbejdet en planlagt revision. Den foreligger nu her, ja, den forelå allerede i februar i dette år. Og med baggrund i denne rapport samt med baggrund i en række høringssvar, også med input fra erhvervsministerens specielle gruppe, der hedder »Industriens Udviklingsgruppe«, fremsætter regeringen så nu tre lovforslag nr. L 50, nr. L 51 og nr. L 52 som reguleringslove for de grønne afgifter og som det fjerde element en finansieringslov.

Af evalueringsgruppens rapport fremgår det, at man nok ikke havde været helt opmærksom på, at netop eller specielt fremstillingserhvervene i industrisektoren har haft problemer, og derfor opererer man så i lovforslaget med en ny pulje på 175 mio. kr., som kan søges, ikke bare primært, men specielt af disse erhvervsaktiviteter, dog sådan, at man udvider kredsen, sådan at også offentlige produktionsvirksomheder kan komme ind i billedet, hvilket ikke har været tilfældet tidligere. Målet er stadig væk fortsat energieffektivisering og en fortsat begrænsning af CO₂-udledningen.

Der gøres også opmærksom på, at af den oprindelige pulje – som jo var temmelig stor,

nemlig 1,8 mia. kr. – til formålet, er der altså stadig væk penge tilbage, og de kan så selvfølgelig søges bredt af erhvervslivet.

I forlængelse heraf sker der også en ændring af muligheden for dækning af udgifter til CO₂-afgiften, og det sker ikke mindst i relation til rumvarmeafgiften. Selv om beregningsgrundlaget – det såkaldte promsgrundlag – med værditilvækst i virksomheden strammes en anelse, så er der ikke noget, der tyder på, at det i sig selv skulle være en hindring for, at virksomhederne kan søge om godtgørelse af denne CO₂-afgift, fordi langt, langt de fleste virksomheder rent faktisk allerede har en værditilvækst, der overstiger de oprindelige 3 pct. i den oprindelige lov. Så det her er bare en præcisering af, at der skal virkelig være tale om en værditilvækst, når man hæver den til 4 pct.

Man regner også med nu i lovforslaget, at hele rumvarmeudgiften kan indregnes i beregningsgrundlaget. Det er jo nok et af de områder, der er ganske centrale i revisionen her. Rumvarmeafgiften har været svær at definere. Det har været svært at udskille, hvad er varme til proces, og hvad er varme til miljø bredt.

Endelig fjernes, i hvert fald delvis, bundfradrag, de beløb, man skulle tåle selv, inden man kunne lave en beregning på godtgørelsen. Det er ikke mindst gartnerierne, der får glæde af det. Det har også været problemet.

Energitester, også inden man går i gang med en handlingsplan for den enkelte virksomhed, skulle jo egentlig fornyes, hver gang man skulle have et nyt projekt i gang. Det har man så ændret i forslaget til, at der bliver en opfølgende funktion, nemlig en form for energiledelsessystem. Det er i hvert fald en administrativ forenkling, og det er også en ren økonomisk lettelse. Det er hele øvelsen i det hele taget i det pågældende lovforslag.

Endelig er det tredje af lovforslagene, der omtaler de grønne afgifter direkte, mere rettet mod specifikke brancher. Her er igen et problem, hvor vi har set spørgsmålet: Let og tung proces, hvem kan få tilskud til hvad? Det har i sig selv været et problem. Bl.a. igen her også om rumvarmen i produktionshaller: Hvor meget er nødvendigt for produktionen som sådan? Det gælder også igen her for gartnerierne: Vækst, lys, hvad er det? Er det produktionsenergi, eller er det bare almindelig belysning i arbejdsmiljøet?

Det er helt klart, at disse udvidelser af muligheder på de her mere specifikke områder er